

YHDENVERTAINEN OSALLISTUMINEN KAIKILLE, EI HARVOILLE

Digitalisoituvassa maailmassa kaikille ihmisille on turvattava tasavertaiset osallistumismahdollisuudet normaaliin arkeen ja kansalaisvaikuttamiseen. Henkilöt, joiden digitaidot ovat syystä tai toisesta vajavaiset, eivät saa tätä normaalin arjen osallisuutta eivätkä mahdollisuutta kansalaisvaikuttamiseen. Kyse on demokratiasta.

On ihmisiä halveksuvaa ja erilaisuutta pilkkaavaa olettaa jokaisella olevan yhtäläiset mahdollisuudet ottaa digiaika haltuun ja hypätä digitaaliseen maailmaan.

On paljon ihmisryhmiä, joille tämä on taitojen, laitteiden tai verkkoyhteyksien puuttumisen vuoksi mahdotonta. On turhaa ja loukkaavaa jättää ihmisiä oman elämänsä ulkopuolelle, pelkiksi seuraajiksi, oman onnensa nojaan, jos näppäinten takana oleva maailma on ihmisen ulottumattomissa fyysisistä, neurologisista tai psyykkisistä syistä tai iän tuomien ongelmien vuoksi.

Esimerkiksi joidenkin ikäihmisten keskuudessa tehtyjen kyselyjen mukaan joka kahdeksannella ikäihmisellä ei ole pankkitunnuksia eivätkä kaikki ne, joilla tunnukset on, osaa tunnistautua palveluihin niiden avulla. Joka kolmannelta puuttuu sähköpostiosoite.

Koronakriisi jättää nyt monet vakavat ongelmat toissijaisiksi ja uhkaa esim. sosiaaliturvan saamista. Se kuitenkin tuo näkyväksi ns. digipudokkaat. Turvattomuus lisääntyy ja avun hakeminen ajoissa vaikeutuu. Lastensuojelu ja lastensuojelun jälkihuolto on tästä hyvä esimerkki. Myös vanhustenhuollossa ja terveydenhoidossa löytyy selkeitä ryhmiä, jotka putoavat nyt vakaviin kriiseihin.

Kuntalaisille on tarjottava esteetön, hinnaltaan kohtuullinen ja helppo pääsy kunnan peruspalveluihin digitaaloista riippumatta. Kaupungin palvelut on aina saatava myös puhelimitse ja kasvoista kasvoihin asioimalla. Ihmisen mahdollisuus itsenäiseen elämään, päätöksentekoon ja asioidensa hoitoon on taattava kaikille. Ei vain harvoille.